

Обаче, довѣрителътъ, ако иска да отблъсне поупката, като несклучена за негова смѣтка, е длъженъ слѣдъ получаванieto на извѣстието веднага да извѣсти за това комисионерина, иначе поупката се счита одобrena.

Чл. 361. Относително поврѣжданията или недостатъцитѣ, които се явяватъ въ испратената на комисионера стока, назикътъ се правилата, прѣдвидени въ членъ 348-й.

Също комисионерътъ може съгласно прѣдписанията на чл. 348-й, да продаде стоката, ако въ нея стане такова промѣнение, което би иж направило безцѣнна, а поради краткостта на врѣмето не може да чака заповѣдта на довѣрителя, най-послѣ, въ всички случаи, когато довѣрителътъ не се е распоредилъ за стоката, при всичко, че естеството на работата би изисквало това.

Чл. 362. Комисионеринътъ е отговоренъ за щетата, която е станала въ поврѣренната му стока, освѣнъ ако удостовери, че съ грижата на добъръ търговецъ не е можалъ да прѣдотврати тая щета.

За незастрахуването на стоката той е отговоренъ само въ таквъ случай, ако е получилъ отъ довѣрителя наставление за застрахуването и.

Чл. 363. Довѣрителътъ може да упражни правата произходящи отъ сключенитѣ отъ комисионерина сдѣлки, само слѣдъ тѣхното прѣхвърляние.

Обаче, такива права по отношение на комисионерина и неговитѣ кредитори се считатъ за взимания на довѣрителя даже и въ таквъ случай, ако не сж били прѣхвърлени.

Чл. 364. Ако комисионеринътъ, безъ съгласието на довѣрителя, дава аванси или прави заеми на трети лица, това може да прави на своя отговорность.